

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 17P/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814200573
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Robert Šorl PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3814200573.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Robertom Šorlom, PhD. v právnej veci navrhovateľky: D. Y., rodená E., narodená X.XX.XXXX, bytom E. XXX/X, M. proti odporcovi: W. Y., narodený XX.X.XXXX, vo výkone trestu odňatia slobody ÚVTOS, C. námestie XX, W. o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností na čas po rozvode k maloletej: L. Y., narodený XX.X.XXXX, zastúpená Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza takto

rozhodol:

Manželstvo navrhovateľky D. Y., rodenej E., narodenej X.XX.XXXX a odporcu W. Y., narodeného XX.X.XXXX uzavreté dňa X.X.XXXX v Partizánskom zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Partizánske vo zväzku XX, ročník XXXX, strana XX, poradové číslo XX sa r o z v á d z a.

Maloletá L. Y., narodená XX.X.XXXX sa na čas po rozvode manželstva z v e r u j e do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok.

Odporca je p o v i n n ý na čas po rozvode manželstva prispievať na výživu maloletej L. Y., narodenej XX.X.XXXX mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona, ktorú sumu je povinný poukazovať navrhovateľke vždy do konca mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje.

V prevyšujúcej časti sa návrh z a m i e t a.

Odporca nemá povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh na rozvod manželstva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 16.1.2014 domáhala rozvodu manželstva s odporcom. Návrh odôvodnila tým, že medzi ňou a odporcom už neexistuje žiaden vzťah, čo bolo spôsobené konaním odporcu, ktorý býval pod vplyvom alkoholu agresívny, hrubo jej nadával, pričom musela aj utiecť z ich domácnosti. Domáhala sa zverenia maloletej do jej osobnej starostlivosti a určenia výživného vo výške 200,- eur mesačne.

Odporca sa k návrhu vyjadril na pojednávaní, pričom s rozvodom manželstva súhlasil, nesúhlasil s príčinami rozvratu manželstva, keď tvrdil, že príčinou bolo to, že navrhovateľka o neho v manželstve neprejavovala záujem. Súhlasil so zverením maloletej do osobnej starostlivosti navrhovateľky, no nesúhlasil s navrhovanou výškou výživného.

Opatrovník maloletej sa k návrhu vyjadril tak, že rozvod manželstva nie je v rozpore so záujmom maloletej a že sa pripája k návrhu navrhovateľky na úpravu práv a povinností k maloletému.

Súd vykonal dokazovanie sobášnym listom účastníkov (čl. 5), rodným listom maloletej (čl. 6), rozsudkami vo veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 2T/165/2013 (čl. 19 - 23, 32 - 39), spisom

Okresného súdu Prievidza sp.zn. 14P/9/2013, výsluchom navrhovateľky a odporcu. Z vykonaného dokazovania mal preukázaný tento skutkový stav:

Účastníci uzavreli manželstvo X.X.XXXX po predchádzajúcej známosti, ktorá začala v roku 2002. V roku 2003 začali účastníci spolu žiť. U oboch účastníkov konania išlo o prvé manželstvo, pričom navrhovateľka už mala dcéru, ktorá sa narodila v roku 1996. Už pred uzavretím manželstva 17.4.2005 sa im narodila dcéra Nina. Ich vzájomný vzťah bol dobrý. K narušeniu vzťahu došlo v roku 2008 potom, ako odporca začal vo väčšom rozsahu konzumovať alkoholické nápoje, čo bolo čiastočne spôsobené tým, že ho neuspokojovalo spolužitie s navrhovateľkou. K rozvratu manželstva účastníkov došlo pod vplyvom toho, že odporca pracoval v zahraničí, pričom domov sa vracal len na krátky čas medzi pracovnými turnusmi. Rozvrat manželstva účastníkov konania bol zavŕšený potom, ako takmer už dospelá dcéra účastníkov oznámila v máji 2013 spáchanie skutku, ktorý bol kvalifikovaný ako zločin sexuálneho násillia a ku ktorému voči nej malo dôjsť zo strany odporcu v auguste 2012. V tejto trestnej veci boli odporca vzatý do väzby, uznaný za vinného, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní štyroch rokov, ktorého pravdepodobný koniec je 14.5.2007. Počas trvania výkonu väzby navrhovateľka s odporcom prestala komunikovať a na jeho listy nereaguje.

Počas trvania manželstva účastníci bývali v nájomnom byte, pričom nadobudli len zariadenie tohto bytu. V tomto byte naďalej býva navrhovateľka s maloletou, pričom náklady spojené s užívaním tohto bytu predstavujú približne 270,- eur mesačne. Navrhovateľka pracuje do dohodu vo výrobe topánok, pričom dosahuje príjem vo výške približne 320,- eur mesačne. Pri úhrade nákladov za základné životné potreby jej pomáhajú známi. Vo výkone trestu odňatia slobody je odporca zaradený do pracovného procesu, no ešte žiadna odmena mu vyplatená nebola. Odporca má dosiahnuté stredoškolské vzdelanie, pričom počas trvania manželstva bol zamestnaný a dosahoval príjem, ktorý zodpovedal tomu, že pracoval ako zvärač buď na Slovensku alebo v zahraničí. Maloletá má dobrý zdravotný stav. Navštevuje druhý ročník základnej školy v mieste svojho bydliska. S odporcom v súčasnosti v kontakte nie je, no pravidelne sa stretáva a udržuje dobrý vzťah s matkou odporcu.

Podľa § 22 zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 zákona o rodine podľa ktorého každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 186/2013 Z. z. suma životného minima na nezaopatrené dieťa predstavuje od 1.7.2013 90,42 eur.

Vzťahy medzi účastníkmi sú narušené trvalo a nemenne. Nemožno očakávať obnovu ich manželského spolužitia, a to v dôsledku rozhodnutia oboch účastníkov nežiť spolu ďalej v spoločnej domácnosti. Tento stav v manželstve pretrváva od doby, kedy bol odporca vzatý do väzby. Rozvod manželstva nie je v rozpore so záujmom maloletej, ktorá nevníma rozvod manželstva účastníkov ako závažný zásah, keďže

už dlhšiu dobu je v domácnosti len s navrhovateľkou, pričom udržiava pozitívny vzťah s rodinou odporcu. Preto súd manželstvo účastníkov rozviedol.

Príčinou rozvratu manželstva účastníkov bolo ich vzájomné odcudzenie, ku ktorému došlo v súvislosti s tým, že odporca pracoval v zahraničí, čo viedlo k ochladeniu ich vzťahu, ktorý sa prejavoval vzájomnými hádkami. Rozvrat manželstva účastníkov bol dovŕšený trestným stíhaním odporcu, ktoré bolo vedené tak, že odporca bol vo väzbe, pričom obeťou jeho protiprávneho konania bola dcéra navrhovateľky, ktorá žila v ich spoločnej domácnosti.

Súd pri rozhodnutí o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky vychádzal zo zhodného návrhu účastníkov, vôle maloletej ďalej bývať s navrhovateľkou a zistenia, že u navrhovateľky, v pôvodnej domácnosti účastníkov konania, je vytvorené primerané výchovné prostredie pre maloletú, pričom je zachovaná možnosť stretávania maloletej s rodinou odporcu, ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody.

Pri určení výživného súd vychádzal zo schopností a možností účastníkov konania a potrieb maloletej, pričom rozhodujúcim faktorom bolo to, že odporca je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, ktorého ukončenie možno očakávať najskôr v priebehu roka 2015. Odporca potom ako bol do výkonu trestu zaradený z väzby, požiadal o zaradenie do pracovného procesu, no odmenu ešte žiadnu nedostal. S ohľadom na takto zistenú skutočnosť súd rozhodol tak, že odporcu zaviazal prispievať na výživu maloletej vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa podľa osobitného zákona, čo v súčasnosti zodpovedá čiastke 27,13 eur mesačne a v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Nebol dôvod na to, aby súd prihliadal na schopnosti a možnosti povinného odporcu v stave, keby bol a slobode na vykonával zárobkovú činnosť, keďže tieto možnosti sú objektívne zmarené výkonom trestu odňatia slobody, ktorý určuje nielen zárobkové možnosti odporcu, ale aj jeho životnú úroveň. Neobstojí argument, že výkon trestu odňatia slobody si spôsobil odporca subjektívne svojím protiprávnym konaním, keďže je zřejmé, že jeho protiprávne konanie nebolo bezprostredne zamerané k tomu, aby u neho k takémuto následku došlo. Rovnako neobstojí argument opatrovníka maloletej, podľa ktorého si odporca môže zabezpečiť prostriedky na výživné pomocou od svojich príbuzných, konkrétne od svojej matky, ktorá prejavuje záujem o maloletú, keďže jej povinnosti vo vzťahu k maloletej sú predmetom jej samostatnej vyživovacej povinnosti.

Vzhľadom na to, že navrhovateľka bolo oslobodená od platenia súdneho poplatku a u odporcu sú dané dôvody pre oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, súd rozhodol tak, že odporca nemá povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh na rozvod manželstva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.